

Herfststemming aan den Kralingschen Plas.

VOOR DE ZIEKEN Door Ds A. C. DIEDERIKS

Er is bij sommige menschen een eigenaardige angst voor God. Zoolang het gaat zooals zij willen, dan willen ze God wel erkennen en Hem toelaten in hun leven. Maar zoodra dat verandert, dan moet God maar weg, of . . . zij bestormen God met verwijten, en probeeren dan van Hem weg te loopen.

En dan verwonderen ze zich er nog over, dat zij God niet leeren kennen; dat God de onbegrijpelijke voor hen blijft. Dwazen in 't kwadraat!

Alsof God bestaat en regeert bij de gratie van zijne majesteit den mensch!

Juist wanneer het niet gaat zooals wij graag willen, komt het er op aan, het te wagen met al het onze los te laten en al het Zijne aan te grijpen. Dat is ook het lijden, maar dat is ook het kruis, dat is ook de overwinning. Want het kruis, dat is toch wel zeker het Zijne, maar dat is tevens de opstanding! En dan alleen wordt de bange angst voor God omgezet in heiligen eerbied; in de vreeze des Heeren, die het beginsel is van alle wijsheid, van alle levenswijsheid. Die diepe overgave aan God, die het begin is en het geheim van alle kracht. En die overgave kan feit wezen, omdat Christus een verzoening is voor al onze zonden.

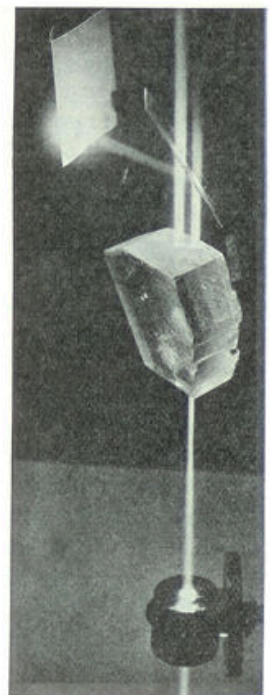
HET WONDER VAN HET LICHT

En God zeide: Daar zij licht, — en daar werd licht. Gen. 1 : 3.

WIE WEL EENS HAYDENS „SCHÖPFUNG“ heeft hooren uitvoeren, herinnert zich ongetwijfeld het aangrijpende moment, wanneer, na de schildering van den duistersten chaos, en na de spannende stilte, die den murmelenden koor-inzet omgeeft, het orkest bij de woorden „und es ward Licht“ plotseling losbarst met dreunende pauken en daverend koper en juichende fluiten, om luide den geweldigen triomf van het licht te verkondigen.

Hoezeer zal de werkelijkheid den indruk van deze muzikale schildering nog hebben overtroffen! Licht na duisternis, ordening na woestheid, leven na dood — hoe zal men het beschrijven, wat er geschiedde, toen als eerste teeken van Gods werkzaamheid het licht in de aardsche duisternis daagde?

Dat het licht de aanvang was, is kenmerkend en beslissend voor de geheele schepping. Het licht is de wonderkracht, die in de plantenwereld uit doode elementen levende stoffen vormt, en zoo de bron is van alle leven, ook van het leven van menschen en dieren, dat afhankelijk is van de stoffen, die in het plantenrijk ontstaan. Het licht brengt ons in contact met de wereld rondom ons en verschafft ons zekerheid omtrent het bestaan der dingen, omtrent hun samenhang en hun beteekenis; het is een symbool van de Goddelijke waarheid, in de Schrift geopenbaard, waardoor wij den samenhang en de beteekenis der geestelijke dingen leeren verstaan. Het licht brengt ons boodschappen van de verre werelden in de hemelruimte en van de wereld der nietig kleine wezens, die wij door den microscoop bestudeeren. Het licht is

Hoe een lichtstraal door een kalkspaatkristal in tweeën wordt gedeeld en één der beide uit-tredende stralen door een stuk glas niet teruggekaatst wordt. — Illustratie uit: „Het wonder van het Licht.“

het begin en het einde van alle wetenschap, ja ook het einde, want hoe verder de wetenschap komt, des te meer dringt zij zich samen om de vraag: wat is licht?

Een vraag, die wel nooit, althans niet in deze tijdsbedeeling, zal worden opgelost. Maar merkwaardig genoeg zijn de resultaten, die het onderzoek van het licht in den laatsten tijd heeft opgeleverd, en die reeds aanleiding hebben gegeven tot de uitspraak, „dat het heelal uit licht is samengesteld.”

Deze uitspraak ontleen ik aan een boek van Sir William Bragg, dat onlangs in Nederlandsche bewerking van Yge Foppema is verschenen onder den titel „Het wonder van het Licht” *).

Hoe zouden Newton en Huygens vreemd opgekeken hebben, wanneer ze het laatste hoofdstuk van dit boek hadden kunnen lezen, waarin eenvoudigweg de voor ons denken onbegrijpelijke waarheid wordt verteld, dat licht en stof in wezen geen verschillende dingen zijn, en dat hun lijnrecht tegenover elkaar staande theorieën omtrent het wezen van het licht ten slotte beide tegelijk juist zijn gebleken!

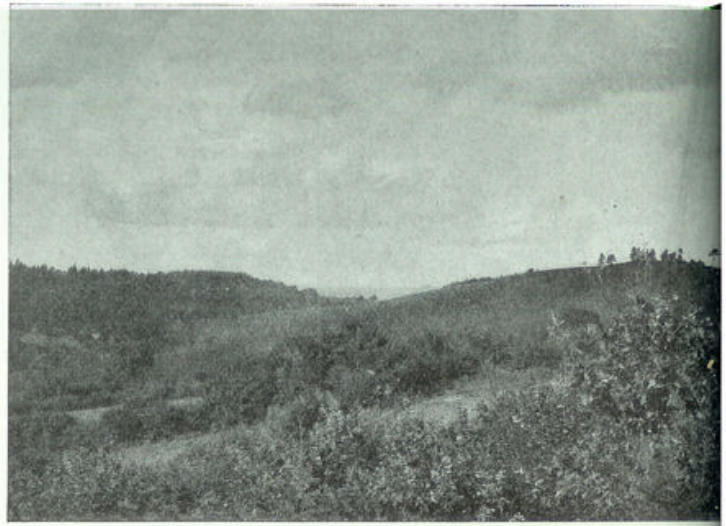
Men zou het zóó kunnen zeggen, dat het licht een meer eenvoudige, en de stof een meer ingewikkelde openbaringsvorm is van één en dezelfde zaak. Het licht is dus te beschouwen als de oervorm van alle stof. Hoe prachtig komt deze gedachte overeen met het feit, dat Gods scheppende werkzaamheid op aarde zich het eerst uitte in den vorm van licht!

Het licht de meest onmiddellijke openbaring Gods in de natuur. Hierin ligt een wereld van gedachten. Is niet de zon, voor ons aardbewoners de geweldige, alles beheerschende lichtbron, steeds een beeld geweest van Gods heerlijkheid? Hebben niet van ouds de meest hoogstaande heidenvolken, die de rechtstreeksche openbaring Gods misten, hun zoeken naar God tot uiting gebracht in aanbidding van de zon.

Het natuurkundig onderzoek van het licht heeft, behalve tot de zoeven aangehaalde uitspraak, tot meer belangwekkende resultaten geleid. Het boek van Sir William Bragg vertelt over de vele wonderlijke dingen, die het licht ons doet zien; hoe het ons de samenstelling, de temperatuur en de beweging van de hemellichamen openbaart; hoe het de structuur van kristallen en atomen ontsluit; hoe het in de natuur velerlei verschijnselen doet ontstaan; en dan verder, hoe men geworsteld heeft en nog worstelt om den waren aard van het licht te doorgronden.

Zulk een boek brengt aan het denken. Men ziet zich weer eens geplaatst tegenover de grootheid van de natuur, die in haar verbijsterende gecompliceerdheid niettemin op eenvoudige grondbeginselen schijnt te berusten. Hierom alleen reeds is het boek de bestudeering waard. Het zal misschien, al is het populair geschreven, niet voor ieder gemakkelijk te verwerken zijn; daarvoor onderstelt het nog te veel schoolsche kennis bij den lezer. Ook zijn de uiteenzettingen niet altijd even helder, het-

*) Uitgave N.V. H. P. Leopold's U.M. — Den Haag.

Twee foto's, genomen van hetzelfde landschap, één op de gewone wijze en één met infrarood filter. Merkwaardig is de buitengewone scherpte van de tweede foto. — Illustratie uit: „Het wonder van het Licht.”

geen vaak een gevolg is van een te veel op éénmaal willen zeggen: nog meer beperking zou de duidelijkheid van het betoog soms ten goede zijn gekomen.

Maar ondanks deze bezwaren scheen het mij toch de moeite waard, de aandacht op dit boek te vestigen. En daarbij mag niet onvermeld blijven, dat het werk gesierd wordt door een groot aantal zeer goede illustraties. Wie een open oog heeft voor de wonderen der natuur, zal zich niet zonder vrucht aan het lezen zetten.

Van den Goddelijken oorsprong der dingen weet het boek niet. Maar omdat Zijn onzienlijke dingen van de schepping der wereld aan uit de schepselen worden verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, (Rom. 1 : 20.) is het boek, ook zonder dat Gods Naam erin wordt genoemd, vol van Zijn grootheid. Moge het verschijnen van dit geschrift in de Nederlandsche taal tot de erkenning van die waarheid uit den Romeinen-brief bijdragen!

H. G. L.

